

Μήπως έρχονται Ευρωεκλογές; (και για μας πέρα βρέχει)
ΣΗΜΙΤΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
(όπως δημοσιεύτηκε στα "Νέα της Λευκάδας" στις 22/5/2009)

Εμείς στην Ελλάδα έχουμε έναν σίγουρα πρωτότυπο τρόπο να αξιολογούμε τα γεγονότα. Σπουδαία γεγονότα είναι αυτά που θέλει να μας σερβίρει ο περισπούδαστος είρων του μεγάλου καναλιού και όσοι τον ακολουθούν στα μικρότερα. Ότι πει αυτός και οι όμοιοί του (που φυσικά δεν έχουν και δεν πρόκειται να θιχτούν από την οποιαδήποτε κρίση μιας και οι παχυλοί μισθοί τους είναι μεγάλο μαξιλάρι. Μαξιλάρι που χρησιμοποιείται και στα γήπεδα και από όσους κρατάνε μπουκάλι). Με VIP αεροπορικό εισιτήριο για Λονδίνο ο κάθε βράδυ στις 8 υπερασπιστής του λαού και με οικονομικό ο Γιώργος Παπανδρέου. Λαϊκισμός του κερατά, θα έλεγε αυτός που αυθεντικά ερμηνεύει τους πρωθυπουργούς, αλλά καλά θα κάναμε να θυμηθούμε και την σημειολογία και τον Ουμπέρτο Εκο. Κάνουν εκπομπές δήθεν διαλόγου και αφού κατηγορήσουν τους πολιτικούς ότι ασχολούνται με τα σκάνδαλα και δεν μιλάνε για τα ευρωπαϊκά, ξεκατινιάζονται για τα ίδια θέματα, αφήνοντας τα ευρωπαϊκά θέματα για άλλη φορά. Για 10 μέρες πριν τις Ευρωεκλογές και αυτό μετά τις 12 τη νύχτα. Και μετά θα λέμε, στις 8 Ιουνίου ότι «ο λαός (chic) έστριψε την πλάτη του στους γραφειοκράτες των Βρυξελλών». Το μόνο που τους εξιτάρει είναι αν ο Συνασπισμός έφαγε τον Παπαδημούλη ή ποιο θα είναι το ψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ. Και φέρνουν και δύο πολιτικούς στα παράθυρα για κερασάκι, διακόπτοντάς τους και υποθάλποντας τον κανγά.

Το σίγουρο για αυτούς τους κυρίους (και κυρίες) είναι ότι δεν θα αφήναν κανένα κοινό θνητό να παρακολουθήσει την περίφημη σύσκεψη που κάνουν κάθε μέρα για αξιολόγηση των θεμάτων. Γιατί τότε θα γέλαγε κάθε πικραμένος. Δεν θα μπορούσαν βέβαια να εξηγήσουν γιατί καλούν με μανία, «κομμένο» (δικαίως η αδικώς δεν έχει σημασία) πρώην υπουργό του ΠΑΣΟΚ, που σήμερα εκφράζει ίσως μόνο τον εαυτό του και δεν θα είναι και στη Βουλή. Καλά μια φορά, καλά δύο αλλά συνέχεια; Καλά αφού καλείς τον ένα κομμένο γιατί δεν καλείς και τον άλλο που έβγαλε και βιβλίο; Μας περνάνε για μακάρες; Νομίζουν ότι δεν έχουμε καταλάβει ότι όλοι τους έχουν τις δικές τους προτεραιότητες;

Εμείς όμως πρέπει να ξέρουμε ότι έρχονται ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ.

Οι λαοί της Ευρώπης των 27 (και οι παλιοί και οι προβληματικοί και πλειστάκις Αμερικανίζοντες νέοι) θα αποφασίσουν, όχι για τα πρόσωπα της Ευρωβουλής μιας και θα υπάρχουν αρχηγικές λίστες, αλλά για τις πολιτικές που θα εφαρμοστούν τα επόμενα χρόνια. Το να ψηφίσουμε με ελληνικά μόνο κριτήρια, επειδή ο ένας ζητάει κάθε μέρα εκλογές και ο άλλος τις φοβάται, ή επειδή ακρίβυναν τα αγγουράκια ,η επειδή ο Εφραίμ, η επειδή η κόρη του Παυλίδη, η επειδή η SIEMENS, δεν θα είναι και τόσο έξυπνο για το μέλλον το δικό μας αλλά και των παιδιών μας. Φυσικά και δεν είναι η πρώτη φορά που γίνονται Ευρωεκλογές. Αυτή όμως την φορά η κατάσταση απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή από όλους μας.

Στο διεθνές πρώτα επίπεδο:

1. Η παγκόσμια κρίση που ξεκίνησε από την απληστία των Αμερικάνικων hedge funds και όσων Ευρωπαίων ζήλεψαν τα κάλλη των δομημένων ομολόγων και του ξέφρενου αεριτζιδικού καπιταλισμού, στάλθηκε σαν διηπειρωτικό βλήμα στην Ευρώπη. Τις ΗΠΑ δεν θα τις πειράξει μιας ήταν και θα είναι πρωταθλητές του χρέους. Και δεν τους νοιάζει, τους πανηλίθιους, ότι το χρέος τους είναι κύρια σε

- Κινεζικά χέρια. Νομίζουν ότι οι «νικητές της Τιέν Αν Μέν» είναι πρόβατα. Ετσι σκέφτονταν και τις τελευταίες μερες της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.
2. Από αυτό το ταρακούνημα και το ξαναμοίρασμα της τράπουλας το πιό σίγουρο είναι ότι δεν θα βγουν κερδισμένοι οι λαοί, εκτός αν.....
 3. Οι αεριτζήδες καπιταλιστές όσο είχαν υπερκέρδη δεν τα μοιράζονταν με κανένα. Τώρα όμως ζητάνε από όλους μας να βοηθήσουμε στις ζημιές.
 4. Η Ευρώπη, που έχει ακόμα ένα κάποιο κοινωνικό κράτος και δεν αφήνει τους άνεργους και ανασφάλιστους να πεθαίνουν στα παγκάκια, ανθίσταται. Ακόμα και με τους «δεξιούς», τον «κοντό» Σαρκοζί και την «ξινή» Μέρκελ, ελλείπει σοβαρών σοσιαλιστών. Πιστεύει ότι τα χρήματα πρέπει να πάνε στην πραγματική οικονομία και όχι στις χρηματοπιστωτικές Λερναίες Υδρες. Κακή η ανεργία αλλά εμείς (σίγουρα οι Σκανδιναβοί και οι Γερμανοί) έχουμε και ένα κοινωνικό κράτος. Καλές οι Τράπεζες αλλά όχι κι έτσι. 1 προς 10 είπαμε τα πραγματικά προς τα φανταστικά κεφάλαια. Όχι και 1 προς 150.
 5. Αρκετά από τα νέα κράτη, για χρόνια καταπιεσμένα από την σοβιετική μονομανία, έχουν εκλάβει τους Αμερικάνους, την Coka Cola και τα Mc Donalds σαν θεούς και χρειάζεται αρκετός χρόνος και κόπος για να επανέλθουν στην κοινή Ευρωπαϊκή μήτρα που κατά τον Βίλλυ Μπράντ θέλει μια Ευρώπη από τον Ατλαντικό ως τα Ουράλια. Η περίφημη OSTPOLITIK που διεκόπη από τον φυτευτό Ανατολικό πράκτορα (πιθανώς διπλό) Γκιγιόμ, για να μην ξεχνιόμαστε. Και τώρα πια τα όρια φτάνουν στο Βλαδιβοστόκ.
 6. Η νέα ανερχόμενη υπερδύναμη, η Κίνα, κατά πολλούς θα είναι ασύγκριτα πιο αυταρχική από τις αποσυρόμενες ΗΠΑ. Εκεί δεν λυπούνται τα εκατομμύρια ανθρώπων και τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι σαν ανέκδοτο. Η ιστορία τους το επιβεβαιώνει. Όλα μεγάλα και απρόσωπα. Εδώ και χιλιάδες χρόνια.
«Αποφασίζομεν και διατάσσομεν» και η χώρα στον γύψο. Θυμηθείτε την Τιεν Αν Μεν και τα προγράμματα οικογενειακού προγραμματισμού αλλά και τις συνθήκες εργασίας κλπ

Μέσα σε όλα αυτά, συν την κλιματική αλλαγή, πρέπει η Ευρώπη να σηκώσει κεφάλι. Να ολοκληρώσει την θεσμική της μεταρρύθμιση και άλλα πολλά για να γίνει η Ευρώπη των λαών, όπως έλεγε το παλιό (1980) σύνθημα του Σημίτη, που του στοίχισε τότε ακριβά. Τότε βέβαια ήταν η εποχή του «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ, το ίδιο συνδικάτο», αλλά άστα καλύτερα να πάνε, τι τα σκαλίζω.....

Και εμείς εδώ, στην «Ψωροκώσταινα» της «φαιδράς πορτοκαλέας» που κινδυνεύει από τους Νεφελίμ (ζήτω ο Λιακόπουλος, ζήτω η Πετρούλα), τι αντιμετωπίζουμε; Έχουμε βέβαια παραμερίσει τον «λογιστάκο» (μπράβο Μαλβίνα- άξιος ο κόπος σου και καλή σου ώρα όπου κι αν είσαι) που μας έβαλε στην ΟΝΕ, όπου αν δεν είμαστε, ακόμα και όπως μπήκαμε μα την δημιουργικότητα του Γιάννου κλπ, θα γίνονταν της Ισλανδίας

Πριν ακόμα έρθει η διεθνής κρίση εδώ, την περιμένουμε το καλοκαίρι, μας έχει χτυπήσει την πόρτα το δικό μας παρελθόν. Παρελθόν κακής αξιοποίησης, και από τα δύο κόμματα εξουσίας, δισεκατομμυρίων, που θα μπορούσαν να έχουν αλλάξει την χώρα. Οργανώναμε γιορτές με ξένα κόλλυβα. Δεν αναδιαρθρώσαμε την γεωργία (ρωτήστε και τον Τζουμάκα για το ποιοι τον «έφαγαν»). Καταστρέψαμε το περιβάλλον (λέμε και όχι στα αιολικά). Δεν οργανώσαμε ένα ευκίνητο και αποτελεσματικό κράτος. Κάναμε και απογραφή. Και επανίδρυση του κράτους. Πολεμήσαμε και τους νταβατζήδες. Γράψαμε και καινούργιο βιβλίο Ιστορίας και προασπίσαμε και το (δήθεν) Πανεπιστημιακό Άσυλο. Μας έκαναν και υποκλοπές.

Καταφέραμε ακόμα και να γίνουμε πεδίο πειραματικής εφαρμογής περιέργων διεθνών «τρομοκρατικών σεναρίων»- τόσο που φοβίσαμε και τον Σαρκοζί (από που αλήθεια είναι η Διεθνής Στρατιά, από την Ιταλία η μήπως από την πρώην Γιουγκοσλαβία; -μπρρρ...). Μπράβο μας για όλα. Με τον παρά μας και με την κυρά μας.

Βήματα έγιναν αλλά λίγα. Και το περίεργο είναι ότι κάποιιοι που τόλμησαν και τα έκαναν (π.χ. Κώστα Σημίτης, Γερ. Αρσένης, Αλέκος Παπαδόπουλος, Στέφανος Μάνος, Γιάννης Μπουτάρης και Μαριέτα Γιαννάκου έτσι για παράδειγμα) είναι «στην απ έξω».

Δεν είναι τυχαίο ότι στους «Μεγάλους Ελληνες» του ΣΚΑΙ βγάζουμε πρώτο τον Μεγαλέξανδρο, ενώ Καποδίστριας και Πλάτωνας ακολουθούν. Εμείς που είμαστε πάντα κατά του Ιμπεριαλισμού, ψηφίζουμε πρώτο τον Μεγαλέξανδρο. Ναι ξέρω, αυτός ήταν εκπολιτιστής. Και εγώ το πιστεύω αυτό, αλλά να δούμε ποιος θα τολμήσει να προχωρήσει τον «Καποδίστρια 2». Μήπως μας χρειάζεται ένας Μάνος-Μπουτάρης και σια η τίποτε μαύρο και χειρότερο; Θεός φυλάξει από τους Μπουμπούκους και "την ώρα της Αλήθειας".

Και ενώ έχουμε τα δικά μας και όσα θα έρθουν το καλοκαίρι, ασχολούμαστε με τα σκάνδαλα. Σίγουρα πρέπει να εξεταστούν οι περιπτώσεις, καθώς οι παλιοί πολιτικοί έφευγαν φτωχότεροι ενώ οι σύγχρονοι δεν θα έλεγα ότι τους ακολουθούν. Όχι όλοι εννοείται και όχι ισοπεδωτικά.

Αλλά, να έχεις ένα ολόκληρο κράτος να ασχολείται με τα λαδώματα και να αναθερμαίνονται κατά το δοκούν, τότε τα «γαλάζια» ομόλογα τότε η «πράσινογάλαζη» SIEMENS και τότε η MAN, έλεος.

Πόσοι από εμάς έδωσαν σημασία στο προχθεσινό γιαούρτωμα του Ευρωπαϊού τεχνοκράτη νέου επικεφαλής του ΟΣΕ από συνδικαλιστές όλων των χρωμάτων; Ξέρουμε τι μας κοστίζουν αυτοί οι κύριοι; Ίσως μια δεύτερη Ολυμπιακή. Ξέρουμε τι τραίνα έφτιαξαν οι Ισπανοί με τα ίδια λεφτά που πήραμε και εμείς τα προηγούμενα χρόνια; Που πήγαν τα παραπάνω χρήματα;

Πόσοι από εμάς έδωσαν σημασία στην δημόσια πλέον έκκληση μαυρίσματος του «σοσιαλιστή» λιμοκοντόρου Μπαρόζο και της παρέας του, που άφησαν την Ευρώπη επίτηδες «ξεβράκωτη» στην λαίλαπα;

Έχει καμιά σημασία που αυτή η έκκληση ξεκίνησε (τουλάχιστον δημόσια) από ένα μικρό κόμμα, τον Συνασπισμό (λέγε με Παπαδημούλη); Και ας το «έκαψε» επίτηδες ο Αλαβάνος προκαλώντας τον Παπανδρέου δημόσια, στην παρουσίαση του βιβλίου του Κοτζιά, δυσκολεύοντας έτσι την συναίνεση. Μην μας περνάει και για αφελείς. Φαίνεται ότι θέλει την ιδέα για μόνο δική του. Εκτός και αν είναι ο ίδιος αφελής, που δεν τον θυμάμαι έτσι από τα παλιά Διανολαιίστικα.

Πάρα πολλοί στο ΠΑΣΟΚ συμμερίζονται αυτή την θέση. Ο επικεφαλής βέβαια των ευρωβουλευτών του ΠΑΣΟΚ, Λαμπρινίδης, τοποθετήθηκε κατά της επανεκλογής Μπαρόζο η παρομοίου. Σημασία όμως έχει τι θα κάνει το επίσημο ΠΑΣΟΚ και ακόμα ακόμα και η επίσημη ΝΔ. Γιατί όχι και ο Καρατζαφέρης;

Και μην πουν κάποιοι το ψέμα ότι οι Ευρωβουλευτές δεν παίζουν ρόλο καθώς ο Πρόεδρος και η Επιτροπή ορίζονται από τους αρχηγούς κρατών. Αν δεν τους δώσει ψήφο εμπιστοσύνης το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δεν πάνε να χτυπιούνται και ο Μπράουν και ο Θαπατέρο και ο Σαρκοζί και η Μέρκελ και όλοι οι άλλοι.

Και με το Σύμφωνο σταθερότητας τι γίνεται; Θα παραμείνει ο ίδιος νεοφιλελεύθερος βραχνάς ή θα θυμηθούμε κάποτε και τους μεγάλους σοσιαλδημοκράτες μεταρρυθμιστές για να το τροποποιήσουμε;

Και μιας που τους θυμήθηκα. Τι νομίζετε ότι θα έλεγαν οι Πάλμε, Μπράντ, Κράισκι κλπ βλέποντας την σημερινή Σοσιαλιστική Διεθνή (μισοάδειο προχθές το Μέγαρο

δυστυχώς), προς το παρόν, να αποφεύγει να πάρει θέση και να ρίχνει την μπάλα στην εξέδρα, λέγοντας ότι πρέπει να αλλάξει το σύστημα και να εκλέγονται οι παραπάνω από το Ευρωκοινοβούλιο; Πότε θα γίνουν αυτά; Νωρίτερα από το 2020 η μήπως όταν έρθουν οι πράσινοι εξωγήινοι;

Το ποιοι θα είναι στο τιμόνι της Ευρώπης από το καλοκαίρι και μετά και με ποιες πολιτικές δημόσια δεσμευμένοι έχει ΤΩΡΑ τεράστια σημασία.

Το ΠΑΣΟΚ και ο πρόεδρός μας Γ. Παπανδρέου μπορούν και πρέπει να ρίξουν το βάρος τους σε αυτό τον κρίσιμο αγώνα. Ο λαός, όλων των κομματικών αποχρώσεων, θα το εκτιμήσει και εκλογικά. Αλλιώς караδοκεί ο φίλος μου ο (3^{ος}) Παπαδημούλης. Και με τον Ομπάμα καλύτερα να κρατάμε μικρό καλάθι. Δημόσια δήλωσε πειράζοντας τον Καραμανλή ότι είναι “fan of Dora”. Και βέβαια να μην περιμένουμε από τον Γραμματέα της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, τον Λούις Αγιάλα, να βγάλει, αν και αυτός το θελήσει, τα κάστανα από την φωτιά και να χωρίσει τους αμνούς από τα ερίφια.

Ανοιχτά λοιπόν προτείνω (και εγώ) - **ΣΗΜΙΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΘΕΣΗ ΤΟΥ**

ΜΠΑΡΟΖΟ. Να γίνει επίσημη ανακοίνωση από τον Γιώργο Παπανδρέου και να δούμε τότε τι θα κάνουν τα υπόλοιπα κόμματα. Από μικρή χώρα ήταν και ο Μπαρόζο, από εξ ίσου μικρή να είναι και ο επόμενος πρόεδρος (και μάλιστα πολύ πιο δοκιμασμένος ο δικός μας) που, σημειωτέον, θα χρειαστεί την ψήφο εμπιστοσύνης του Ευρωκοινοβουλίου αυτή τη φορά.

Καλή ψήφο σε όλους μας και μακριά από τις παραλίες στις 7 Ιουνίου.